

Oświadczenie Przewodniczącej von der Leyen w sprawie wpływu sytuacji na Bliskim Wschodzie na Unię Europejską (13 kwietnia 2026)

Posted on 16 kwietnia, 2026

Oświadczenie Przewodniczącej von der Leyen w sprawie wpływu sytuacji na Bliskim Wschodzie na Unię Europejską (13 kwietnia 2026)

Odnosząc się do trwającej 44 dni wojny na Bliskim Wschodzie Przewodnicząca KE wspomniała trające zawieszenie broni, ale także brak sukcesów negocjacji pokojowych. **Dalej odniosła się do konsekwencji na Bliskim wschodzie dla gospodarki światowej, w tym europejskiej.**

Poniżej najważniejsze spostrzeżenia Przewodniczącej von der Leyen:

*„Trwająca blokada Cieśniny Ormuz jest bardzo szkodliwa, a przywrócenie wolności żeglugi ma dla nas ogromne znaczenie. (...) To był główny cel dzisiejszej debaty. Nie była to pierwsza taka debata dotycząca aktualnego kryzysu, ale teraz mamy nowe i świeże spojrzenie na sytuację. **Podsumujmy, od początku konfliktu - 44 dni temu - nasz rachunek za import paliw kopalnych wzrósł o ponad 22 miliardy euro. 44 dni, 22 miliardy euro - i za to nie dostaliśmy ani jednej cząsteczki energii więcej.** To pokazuje ogromny wpływ tego kryzysu na naszą gospodarkę.*

I nawet jeśli działania wojenne ustaną natychmiast, zakłócenia w dostawach energii z Zatoki Perskiej będą się utrzymywać przez jakiś czas. Dlatego omówiliśmy również szereg środków, które przedstawimy liderom podczas kolejnego nieformalnego posiedzenia Rady Europejskiej na Cyprze w przyszłym tygodniu.

W środę przed rozpoczęciem posiedzenia Rady Europejskiej na Cyprze wydamy komunikat. Dzisiaj omówiliśmy szereg środków, które moglibyśmy zaproponować. Pozwólcie, że wymienię niektóre z nich, zaczynając od środków natychmiastowych.

Przede wszystkim ważne jest, abyśmy mieli solidną koordynację między państwami członkowskimi. **Nauczyliśmy się bowiem, że w każdym kryzysie jedność jest naszą siłą. Udowodniliśmy to podczas kryzysu energetycznego w 2022 roku dzięki Platformie Energetycznej UE.** Pozwolę sobie podać tylko dwie liczby: platforma ta pomogła nam zgromadzić 90 miliardów metrów sześciennych zakupów gazu w Unii Europejskiej. Połączyła ona nabywców z dostawcami – z 77 miliardami metrów sześciennych dopasowanych – między odbiorcami a dostawcami. Nie zaczynamy więc od zera w kwestii tej koordynacji w sektorze energetycznym, ale możemy zrobić więcej i lepiej. Rozważamy również ogólnounijną koordynację napełniania magazynów gazu w państwach członkowskich, aby uniknąć sytuacji, w której wiele państw członkowskich wchodziłoby na rynek w tym samym czasie, co prowadziłoby do wzajemnej konkurencji. Będziemy również koordynować uwalnianie zapasów ropy naftowej, aby osiągnąć jak największy efekt tych uwolnień. Zapewnimy również, że środki nadzwyczajne państw członkowskich nie wpłyną na jednolity rynek. To jest właśnie ta „koordynacja”.

Drugi element to kwestia dotyczące tego, jak podejść do różnych środków, które państwa członkowskie mogą wdrożyć, aby lepiej chronić wrażliwe gospodarstwa domowe i sektory przed wysokimi cenami energii. To bardzo ważne, ponieważ ostatni kryzys energetyczny miał miejsce trzy lub cztery lata temu. I naprawdę wyciągnęliśmy wnioski z tego kryzysu energetycznego. Środki powinny być ukierunkowane na grupy wrażliwe, wdrażane terminowo – muszą być szybkie, nie w ciągu roku, ale natychmiast – i tymczasowe – aby można je było wdrożyć przez krótki okres, ale jeśli zostaną zapisane w prawie, należy upewnić się, że środki zostaną wycofane w odpowiednim czasie. Porozmawiamy z państwami członkowskimi i przedstawimy kilka typowych najlepszych praktyk w zakresie projektowania programów wsparcia dochodów.

Wszystko to zostanie omówione w komunikacie, który przedstawimy w przyszłym tygodniu. Już w tym tygodniu przeprowadzimy konsultacje z państwami członkowskimi w sprawie bardziej elastycznych zasad pomocy państwa – co również jest ważnym narzędziem – aby dać państwom członkowskim więcej swobody w zakresie tymczasowego wsparcia w sektorach najbardziej narażonych na kryzys. Moim celem jest, aby te tymczasowe ramy pomocy państwa zostały przyjęte jeszcze w tym miesiącu – tak, abyśmy mieli nowe tymczasowe ramy pomocy państwa w kwietniu. To część, którą określamy jako „środki wsparcia”.

Trzecim elementem jest to, jak możemy zmniejszyć popyt. Ponieważ najtańsza energia to oczywiście ta, której nie zużywamy. Powinniśmy

zmniejszyć popyt, jednocześnie w pełni szanując wolność wyboru konsumentów. Przyglądamy się dźwigniom efektywności energetycznej, takim jak renowacja budynków czy modernizacja sprzętu w zakładach przemysłowych. Te i inne środki będą stanowić sedno prezentacji komunikatu, który przedstawimy liderom w przyszłym tygodniu. Tyle jeśli chodzi o „środki natychmiastowe”.

Jednocześnie potrzebujemy również bardziej strukturalnych środków, aby obniżyć ceny energii i przynieść ulgę obywatelom i przedsiębiorstwom. Podczas ostatniego posiedzenia Rady Europejskiej prowadziliśmy już konstruktywne dyskusje na temat czterech składników kosztów w rachunku za energię. **Największą część stanowi oczywiście samo źródło energii. Ale są też opłaty sieciowe, podatki i opłaty. Najmniejszą częścią jest system handlu uprawnieniami do emisji (ETS).** Omawialiśmy to na ostatnim posiedzeniu Rady Europejskiej, częściowo realizując to, co omówiliśmy, i opracowując nowe elementy. Jeśli chodzi o koszty systemu ETS – które, powtarzam, stanowią najmniejszą kwotę w rachunku za energię – zaproponowaliśmy już zmiany w Rezerwie Stabilności Rynkowej i przygotowujemy się do pełnego przeglądu systemu ETS w lipcu.

Dwa pozostałe składniki kosztów to: podatki od energii elektrycznej i opłaty sieciowe. Trwają prace nad wnioskami legislacyjnymi. Dzisiejsza dyskusja potwierdziła, że przedstawimy te wnioski legislacyjne w maju.

Na koniec omówiliśmy największą część rachunku za energię: samo źródło energii. Przypomnę: Cieśnina Ormuz jest zasadniczo zamknięta, a obywatele natychmiast odczuwają skutki na stacjach benzynowych, w supermarketach i na rachunkach domowych. To, co widzimy na Bliskim Wschodzie, to nie jakiś odległy kryzys. W świecie, w którym wszystko jest połączone, skutki są bezpośrednie i natychmiastowe. **To drugi kryzys paliw kopalnych w ciągu zaledwie kilku lat. Jest jedna rzecz, którą wszystkie te wydarzenia jasno pokazują: płacimy bardzo wysoką cenę za naszą nadmierną zależność od paliw kopalnych. A ponura rzeczywistość dla naszego kontynentu jest taka: energia ze paliw kopalnych pozostanie najdroższą opcją w nadchodzących latach.**

Z drugiej strony, Europa ma również atuty: energię elektryczną wytwarzaną w Europie z odnawialnych źródeł energii i energii jądrowej. Dlatego nasza strategia dekarbonizacji nie tylko potwierdziła się w ostatnich latach, ale z dnia na dzień zyskuje na znaczeniu. Nasz cel jest jasny: musimy zwiększyć skalę rodzimej, niedrogiej i niezawodnej energii.

(...)

Jedynym trwałym sposobem na uniezależnienie się od paliw kopalnych jest modernizacja polegająca na przestawieniu wytwarzania energii elektrycznej na energię odnawialną i jądrową oraz na jak najszybszej elektryfikacji gospodarki. (...)

Poczyniliśmy postępy w rozwoju odnawialnych źródeł energii i energii jądrowej w Europie – **obie te energie odpowiadają obecnie za ponad 70% naszej produkcji energii elektrycznej. Ale oczywiście musimy pójść znacznie dalej. Te czyste źródła energii wymagają lepszej integracji z systemem energetycznym.**

(...) Musimy również przyspieszyć elektryfikację naszej gospodarki, naszego przemysłu, sposobu ogrzewania domów i naszej mobilności. Innymi słowy: elektryfikacja Europy oznacza uczynienie jej bardziej niezależną. **Jednak obecnie jesteśmy w tyle pod względem elektryfikacji – zarówno za Chinami, jak i Stanami Zjednoczonymi. Dlatego przedstawimy naszą strategię elektryfikacji również przed latem.**

I ostatnia uwaga: inwestycje. Odnosnie pieniędzy publicznych, ponownie będziemy zachęcać państwa członkowskie do lepszego wykorzystania funduszy UE, którymi dysponujemy, na przykład z Funduszu Spójności. **Pieniądze są dostępne, można je inwestować – w sieci energetyczne, magazyny energii, akumulatory.** Proszę, wykorzystajcie te pieniądze teraz, ponieważ musimy ulepszyć nasz system energetyczny. Ale pieniądze publiczne nie wystarczą – dlatego potrzebujemy również znacznie więcej kapitału prywatnego. Dlatego zwołamy Konferencję Inwestycyjną, aby zmobilizować prywatne inwestycje w tych obszarach.

Podkreślenia pochodzą od naszej redakcji.

Źródło (ang.): [tutaj](#).